

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Anden behandling af lovforslag nr. L 214:

Forslag til lov om ændring af lov om beskatning af fortjeneste ved afståelse af aktier m.v. (Beskatning af udlodning ved ophør af visse andelsselskaber m.v.).

Af Thoft (SF) m.fl.

(Fremsat 5/3 87. Første behandling 12/3 87. Betænkning 7/5 87).

Der var stillet 9 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Stavad (S):

Først en tak til skatteministeren for en positiv medvirken til at løse de tekniske problemer, der har været i forbindelse med dette forslag, som jo indebærer, at man nu bliver beskattet ved likvidation af andelsselskaber.

Men derefter må jeg indrømme, at det ser lidt forvirrende ud, hvordan skatteministeren og regeringspartierne stiller sig til dette lovforslag.

Skatteministeren havde en række positive kommentarer ved førstebehandlingen, men klandrede bl.a. forslagsstillerne for, at lovforslaget var teknisk ufuldkomment, og det har skatteministeren bidraget til at få rettet op. Skatteministeren sagde bl.a. også – og jeg citerer fra fortrykket sp. 8930 og 8931 for indeværende samling:

»Forslagsstillerne er nok ikke klar over, at de hermed efterlader et hul i loven så stort som en ladeport.«

Og skatteministeren siger lidt senere:

»Dette hul bør da i hvert fald stoppes, for at lovforslaget ikke skal være totalt meningsløst.«

Derefter kommer ministeren med de teknisk korrekte ændringsforslag til lovforslaget, men disse teknisk korrekte ændringsforslag lader den ladeport, som skatteministeren selv har opfundet, stå vidt åben. Skatteministeren gør intet som helst for at lukke den.

Derfor har Socialdemokratiet med tilslutning fra andre partier stillet ændringsforslag om, at også andelsbeviser m.v., der sælges efter denne lovs vedtagelse, skal omfattes af beskatningen, i det øjeblik der er en fortjeneste. Det var den ladeport, som ministeren havde fundet, og det er den ladeport, vi lukker, men som ministeren ikke har ønsket at lukke.

For det andet kom ministeren undervejs i udvalgsbehandlingen, efter at vi havde fået ændringsforslagene, i tanke om, at bestemmelsen ikke måtte have ikrafttræden ved lovforslagets fremsættelse, men først ved lovforslagets vedtagelse.

Det indebærer, at de, der har spekuleret i disse regler – og der er konkrete andelsselskaber, vi er bekendt med – slipper uden om beskatning. Det er en helt traditionel praksis her i huset, at den form for love bliver gennemført med virkning fra fremsættelsesdagen, og skatteministeren har da også, inden han besluttede først at give bestemmelsen ikrafttræden ved lovens vedtagelse, stærkt forfægtet, at det er rimeligt, at der ikke er tale om tilbagevirkende kraft. Heri er vi enige med skatteministeren.

Vi er taknemmelige for, at et flertal i Folketinget har indstillet de ændringsforslag, vi har stillet, til vedtagelse, men det interessante spørgsmål til skatteministeren og til regeringspartierne må jo være: betyder det, at vi lukker de huller, som ministeren selv har identificeret? Betyder det, at vi vedtager en ikrafttrædelsesdato, som ministeren selv har forsvaret meget fint, meget klogt? Betyder det, at regeringspartierne vil stemme imod lovforslaget, eller betyder det, at de så må konstatere, at vi er et flertal, som vil lukke de huller, ministeren har identificeret, mens regeringen gerne vil lade hullerne stå åbne, lade ladeporten være åben, men at man, når det flertal er konstateret, så stemmer sammen med os andre for lovforslaget? Det fremgår ikke af betænkningen; i den har man bare